

ترجمه و برداشتی

از:

قرآن مجید

جزوه صد و هشتم

ترجمه و برداشت: از استاد سید حسن ابطحی

تنظیم موضوعی: جمعی از دانشمندان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَا سِوَا عَلَى
بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَرْوَاحُ الْعَالَمِينَ لِتُرَابٍ مَقْدَمِهِ الْفِدَاءُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتار

این جزوه باموضوع بندی مسئله «تزکیه نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلاً در مسائل تزکیه نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تزکیه نفس است در این جزوه آورده شده است.

ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمایی است که برای تدبیر بیشتری در قرآن و توجه دوستان به سخنان حضرت حقّ جلّ و علایادآوری شده است.

تا ان شاء الله سالکین إلى الله با تأمل زیادتیری موفّق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزوه قرائت می شود جابجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

یعنی اگر شما بخواهید آیانی که مربوط به تزکیه نفس است را پشت سر هم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزوه آورده شده است و بعدها سایر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوات جداگانه ای آورده خواهد شد ان شاء الله.

به امید موفقیت و السلام

سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

«سورة مباركة قمر»

آيات ٣٠ - ١٩ سورة مباركة قمر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا
رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَا أَبْوابَ السَّماءِ بِماءٍ مُنْهَمِرٍ ﴿١١﴾ وَ
فَجَرَّنا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْماءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ
الْأَوْحِ وَدُسرٍ ﴿١٣﴾ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَن كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً
فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٧﴾ كَذَّبَتْ عادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ﴿١٨﴾ إِنَّا
أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ مُّحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ
كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ مَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا
الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَّبَتْ ثمودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا أَبَشَرًا
مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِي ضَلالٍ وَسُعْرٍ ﴿٢٤﴾ أَأَتَيْنَا الذِّكْرَ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا

بَلْ هُوَ كَذَابٌ أَشْرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَابِ الْأَشْرِ ﴿٢٦﴾ إِنَّا مُرْسِلُوا

النَّاقَةِ فِثْنَةً لَّهُمْ فَأَرْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾ وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ

شَرْبٍ مُحْتَظَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَ

نَذِيرٌ ﴿٣٠﴾

ترجمه آیات ۳۰ - ۹

«به نام خداوند بخشنده مهربان»

قبل از آن‌ها قوم نوح تکذیب کردند. پس بنده ما را تکذیب نمودند و گفتند: دیوانه‌ای است و او زجر دیده شده. (۹)

پس دعا کرد پروردگارش را که قطعاً من مغلوبم، پس یاریم کن. (۱۰) پس ما درهای آسمان را به آبی که به شدت می‌ریخت، باز نمودیم. (۱۱) و زمین را بصورت چشمه‌هایی شکافتیم، پس این دو آب (آب آسمان و زمین) به فرمانی که قطعاً مقدر شده بود، بهم پیوستند. (۱۲)

و او را بر کشتی که دارای تخته‌ها و میخهایی بود، سوار نمودیم. (۱۳) زیر نظر خودمان حرکت کرد. جزائی بود برای کسانی که کافر شده‌اند. (۱۴) و قطعاً آن را نشانه‌ای در میان مردم باقی گذاشتیم، آیا کسی هست که عبرت بگیرد؟ (۱۵) پس عذاب من و ترساندنی‌هایم چگونه بوده است؟ (۱۶)

و قطعاً ما قرآن را برای تذکر آسان قرار داده‌ایم، آیا کسی هست که عبرت بگیرد؟ (۱۷) قوم عاد تکذیب کردند، پس عذاب من و ترساندنی‌های من چگونه بوده است؟ (۱۸) قطعاً ما بر آن‌ها باد تند سردی را در روز نحس مستمری فرستادیم. (۱۹) آن باد مردم را می‌کند، مثل اینکه آن‌ها تنه‌های درخت خرمائی هستند که از جا کنده می‌شوند. (۲۰) پس عذاب من و ترساندنی‌هایم چگونه بوده است؟ (۲۱)

و قطعاً ما قرآن را برای تذکر آسان قرار داده‌ایم، آیا کسی هست که عبرت بگیرد؟ (۲۲) قوم ثمود اندازها را تکذیب کردند. (۲۳)

و گفتند: آیا ما از بشری که یکی از ما است، پیروی کنیم؟ قطعاً ما اگر چنین کنیم، در گمراهی و دیوانگی خواهیم بود. (۲۴) آیا از میان ما بر او مطالب یادآوری کننده القا شده؟ بلکه او دروغگوی خودخواهی است. (۲۵) همین فردا به زودی خواهند دانست که دروغگوی خودخواه کیست؟ (۲۶)

ما ناقه را برای امتحان آنها فرستادیم، پس مراقب آنها باش و صبر داشته باش. (۲۷)

و به آنها خبر بده که آب میان آنها قسمت شده است، هر کدام به نوبت برای آشامیدن حاضر شوند. (۲۸)

سردسته خود را صدا زدند، پس آمد و ناقه را پی کرد. (۲۹) پس عذاب من و ترساندن آنها چگونه بوده است؟ (۳۰)

برداشت از آیات ۳۰ - ۹ (پندها و اندرزها)

- سالک الی الله باید از آیاتی که قرائت شد استفاده و برداشتهای زیر را داشته باشد:
- ۱ - این که به خاطر موفقیت در راه رسیدن به کمالات راهنماهای الهی را تکذیب نکند و برای سربیزی از اوامرشان، به تهمت های زشت آنها را متهم ننماید.
 - ۲ - متوجه باشد که اگر راهنماها را متهم کرد و از اوامر آنها سربیزی نمود کفران نعمت کرده و او مورد عذاب پروردگار واقع خواهد شد و خدا راهنماها را یاری خواهد کرد.
 - ۳ - اگر در دین رخنه ای وارد کند و یا از دستورات انبیاء ﷺ سربیزی نماید باران که رحمت خدا است و چشمه های آب که بهترین نعمت الهی هستند تبدیل به عذاب بزرگی خواهند شد آن چنان که برای قوم نوح انجام گردید.
 - ۴ - اگر انسان طرفدار راهنمایان و پیغمبران و حق و حقیقت باشد خدای تعالی او را در وسط بلاهای دنیایی حفظ می کند و نمی گذارد به او آسیبی برسد و از هلاکت ها نجات پیدا می کند.
 - ۵ - سفینه نجات که اهل بیت عصمت و طهارت ﷺ هستند به کمک او می آیند و آنها با الواح مستحکم او را راهنمایی می کنند.
 - ۶ - تمام راهنمایی ها صددرد و صددرد نظر پروردگار است و عذاب برای کفار جزایی است که با اراده الهی انجام می گیرد.
 - ۷ - باید بدانیم که قرآن با کلمات مغلق و نامأنوس و غیر بلیغ بیان نشده که مردم از فهم آن عاجز باشند بلکه خدای تعالی آن را آسان نازل فرموده تا مردم متذکر آن چه خدا در عالم ارواح به آنها تعلیم داده است

بشوند.

۸ - باید از برداشتهایی که با تدبر از قرآن دارد پند و عبرت بگیرد و دین خدا را غریب نگذارد.

۹ - گاهی به خاطر این که خدای تعالی عذابی در روزی مقرر فرموده آن روز، روز نحسی شده و ثبت گردیده است.

۱۰ - باید انسان از خدای تعالی بخواهد که عذاب و آن چه خدا از آن‌ها بشر را ترسانده بر او نازل نگردد.

۱۱ - ملکوت و حقیقت را با ظاهری که انسان می‌بیند مقایسه نکند و فکر نکند که پیغمبران و راهنمایان مانند خود او هستند.

۱۲ - خدای تعالی ساده بودن قرآن را و به وسیله قرآن تذکر دادن آن چه در عالم ارواح یاد گرفته‌ایم و پند گرفتن از قرآن را در سوره قمر تکرار کرده تا ما این سه مطلب را کاملاً یاد بگیریم و در اعمالمان و رفتارمان آن‌ها را به کار ببندیم.

۱۳ - در این آیات خدای تعالی مکرراً نام قرآن و انبیاء را مذكر (یادآورنده) یاد کرده تا ما بدانیم که قبلاً این حقایق را به ما تعلیم فرموده و در دنیایی که دار امتحان است پیغمبران علیهم‌السلام و قرآن را برای کمک به امتحان ما جهت یادآوری ما نازل نموده است.

۱۴ - پروردگار متعال مواد امتحانی بشر را از اسباب مختلف قرار داده و برای هر قومی و جمعیتی به مناسبت زمان و مکانشان امتحانشان را ترتیب داده است.

۱۵ - خدای تعالی پیامبران و در زمان ما حضرت حجت بن الحسن روحی و ارواح العالمین لتراب مقدمه الفداء را مراقب ما قرار داده و صبر و تحمل را برای آن حضرت مقدر فرموده است.

۱۶ - باید به قسمتهای الهی ولو به صورت ظاهر به ضرر او تمام شود راضی گردد.